

Aan : De vaste commissie Volksgezondheid, Welzijn en Sport, Tweede Kamer der Staten-Generaal

Betreft : Oproep om meerzorgproblematiek te agenderen in debat gehandicaptenzorg 9 september

Donderdag 4 september 2025

Geacht lid van de commissie Volksgezondheid, Welzijn en Sport,

Op 9 september komt uw commissie bijeen voor het debat over het gehandicaptenbeleid. De volle agenda laat zien hoe breed dit terrein is. Met onze inbreng vragen wij uw aandacht voor een crisis die nú speelt: de schrijnende ongelijkheid bij het toekennen en afwijzen van meerzorg, dat is bedoeld voor mensen voor wie de budgetten binnen hun VG-profiel nooit toereikend zijn. De gevolgen zijn onthutsend. Naasten van mensen met Zeer Ernstige Verstandelijke en Meervoudige Beperkingen (ZEVMB) staan met hun rug tegen de muur. Hun aanvragen voor meerzorg worden massaal afgewezen. Het gevolg: gezinnen storten in. Ouders raken uitgeput, hun werk kwijt, dreigen hun huis te verliezen. Kinderen moet hun vertrouwde thuis verlaten. Dit geldt niet alleen voor naasten van (volwassen) kinderen met ZEVMB, maar ook voor andere naasten van mensen met zeer complexe zorgvragen. Meerzorg werd ooit ingevoerd om te voorkomen dat deze groep tussen wal en schip zou vallen. Inmiddels zijn we terug bij af en is de situatie urgent. Te meer omdat personeelstekorten en financiële zorgen nu al leiden tot het afbouwen van zorgaanbod en veel gemeenten gezinnen onvoldoende hulp bieden vanuit de WMO. Gezinnen die te maken hebben met ZEVMB staan op alle vlakken met de rug tegen de muur. Waar kunnen zij nog terecht met hun hulpvragen? Wij rekenen erop dat dit dinsdag in het debat aan de orde komt.

Rechtsongelijkheid

Hoewel er geen wets- of beleidswijziging is geweest, wijzen zorgkantoren steeds vaker aanvragen af. Uit een recente steekproef van Stichting 2CU, in samenwerking met Metgezel en het ZEVMB-kenniscentrum (zie bijlage voor de notitie), blijkt dat de helft van de verlengingsaanvragen wordt geweigerd, vaak in situaties waarin eerder wél, en terecht, meerzorg werd toegekend. Dat betekent dat ouders van de ene op de andere dag een groot deel van de professionele zorg voor hun kind verliezen, terwijl zij 24/7 zorg moeten blijven organiseren.

Contact gegevens:
Stichting Complex Care United - 2CU
Van Goghstraat 7
7701 ZL Dedemsvaart
info@2cu.nl

Uw donatie is welkom op:
NL 95 RABO 0310 7283 39
t.n.v. Stichting Complex Care United
BIC :RABONL2U
KvK: 65791789

Daarnaast zijn er grote regionale verschillen: in sommige regio's wordt vrijwel alles afgewezen, terwijl vergelijkbare aanvragen elders wel worden gehonoreerd. Dit leidt tot rechtsongelijkheid en onhoudbare willekeur.

Gedwongen uit huis

De gevolgen zijn zichtbaar en het menselijk leed is immens. Nadat wij een week geleden de notitie publiceerden, ontvingen wij talloze reacties van steun en van mensen die in hetzelfde schuitje zitten. Zoals bij de elfjarige Sophie met ZEVMB: haar moeder staat er alleen voor. Toen meerzorg plotseling stopte, kreeg ze twee dagen om te kiezen: Sophie zonder hulp thuislaten, of gedwongen verhuizen naar een instelling ver weg. Op basis van het VN-verdrag Handicap en de rechten van het kind heeft Sophie recht om thuis, bij haar familie te blijven. Toch verhuist ze nu, tegen alles in. Niet omdat het beter voor haar is, maar omdat er geen andere keuze was. Sophie is een gefingeerde naam. Haar moeder wil liever anoniem blijven, zij is bang voor de consequenties vanuit het Zorgkantoor.

Noah met klassiek autisme: hij heeft 24/7 toezicht nodig. Door het stopzetten van meerzorg kan zijn dagbesteding niet volledig doorgaan en is ook de intensieve zorg thuis niet meer te organiseren. Zijn veiligheid komt direct in gevaar.

De meerzorg van Anna (14) wordt plots niet verlengd. Haar vader Jonas ligt al nachten wakker: verlies van inkomen, de hypotheek niet meer kunnen betalen, isolement en uitputting dreigen. Eén besluit zet hun hele leven op instorten.

Verschillende media besteedden al aandacht aan dit onderwerp. Zoals het [Algemeen Dagblad](#) en [Hart van Nederland](#). Wij zijn blij dat meerdere media komende tijd volgen. Want wij blijven aandacht vragen voor deze misstand. De huiveringwekkende verhalen die wij in deze brief noemen betreffen geen incidenten. Het gebeurt nu, overal in Nederland. Gezinnen breken. Kinderen en volwassenen met de zwaarste zorgbehoefte worden aan hun lot overgelaten. Dit druist in tegen het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap en het VN-verdrag inzake de rechten van het kind. En dat moet stoppen.

Wij vragen u met klem:

- Stop de willekeur van zorgkantoren en de rechtsongelijkheid tussen regio's.
- Zorg voor een onafhankelijke beoordeling van meerzorg en een passende financiering die recht doet aan de zorgbehoefte.
- Voorkom dat gezinnen kapotgaan door bureaucratie en bezuinigingen.
- Grijp nú in – gezinnen kunnen niet langer wachten.

Onze vragen aan de Tweede Kamer:

Zorgkantoren zijn uitvoeringsorganisaties, maar beslissen ook zelf over meerzorgaanvragen. Waar is de noodzakelijke onafhankelijkheid om rechtsongelijkheid te voorkomen?

De problemen met meerzorg zijn breed bekend en al vanuit diverse partijen onder de aandacht gebracht van zowel zorgkantoren als het ministerie van VWS. Waarom wordt er geen onafhankelijke partij ingezet om te zoeken naar oplossingen?

Het toenemend aantal afwijzingen lijkt vooral een bezuinigingsmaatregel. Dit leidt tot bezwaarprocedures, langdurig ziekteverzuim bij ouders en psychische nood – kosten die voor de maatschappij juist veel hoger uitvallen. Is de Kamer zich hiervan bewust?

Het ministerie van VWS zegt met zorgkantoren te werken aan een duurzame oplossing. Maar gezinnen bij wie meerzorg nú is stopgezet hebben nú hulp nodig! Wat wordt er concreet gedaan om deze gezinnen direct te helpen?

Welke maatregelen neemt u om ervoor te zorgen dat het aanbod van zorg en ondersteuning voor gezinnen met ZEVMB op peil blijft?

Met vriendelijke groet,
Mede namens ZEVMB-kenniscentrum en Metgezel

Bettina Sandbergen
Directeur en ZEVMB-ouderexpert
06-28238700

Bijlage: notitie 'Meerzorg: zorg die écht nodig is'